

Zdaniem Komisji pomoc państwa została udzielona w ramach dwuczęściowego uregulowania, na podstawie którego z jednej strony Componenta sprzedała swój udział (50 %) w kapitale spółki inwestycyjnej działającej na rynku nieruchomości Karkkilan Keskustakiinteistöt Oy miastu Karkkila, które już wcześniej posiadało 50 % kapitału tej spółki, a z drugiej strony wspomniana spółka inwestycyjna spłaciła spółce Componenta pożyczkę wspólnika, której ta jej udzieliła. W tym samym czasie miasto Karkkila udzieliło spółce nowej pożyczki uzupełniającej w tej samej kwocie.

Zdaniem Komisji pomoc państwa wynika z ceny sprzedaży oraz spłaty pożyczki udzielonej przez wspólnika.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi między innymi następujące zarzuty:

Decyzja Komisji jest w całości błędna oraz niezgodna z prawem, nie tylko w odniesieniu do uzasadnienia, lecz także w odniesieniu do ww. kwot. Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne oraz popełniła oczywisty błąd w ocenie dowodów przedstawionych w formalnej procedurze dochodzenia. Zdaniem skarżącej decyzja Komisji narusza również postanowienia art. 87 WE w sprawie pomocy państwa. Skarżąca dodaje, że decyzja ta wywołuje nieproporcjonalne skutki, a zatem narusza zasadę proporcjonalności wyrażoną w art. 5 ust. 3 WE.

Skarżąca twierdzi, że Komisja przyjęła błędne założenie przy wycenie sprzedanych udziałów w spółce inwestycyjnej działającej na rynku nieruchomości. Skarżąca uważa, że wbrew twierdzeniom Komisji wartość przedmiotu sprzedaży została ustalona zgodnie z wymogami rynku w chwili sprzedaży.

W odniesieniu do uregulowania w sprawie pożyczki wspólnika skarżąca podnosi, że uregulowanie to nie przyniosło jej żadnych korzyści gospodarczych. Wobec tego Komisja dokonała błędnej oceny charakteru i znaczenia tego uregulowania. Ponadto przedstawione w decyzji uzasadnienie Komisji dotyczące uregulowania w sprawie pożyczki wspólnika jest niejasne i niewystarczające.

Skarżąca podnosi wreszcie, że decyzja Komisji narusza jej dotychczasową praktykę w innych sprawach z zakresu pomocy państwa oraz jest niezgodna z zasadami zawartymi w komunikacie Komisji do Państw Członkowskich w sprawie stosowania art. 92 i art. 93 Traktatu EWG oraz art. 5 dyrektywy Komisji 80/723/EWG do przedsiębiorstw publicznych w przemyśle przetwórczym (¹).

W odniesieniu do zawartego w umowie sprzedaży nakładu inwestycyjnego skarżąca podnosi, że Komisja nieprawidłowo oszacowała wspomniany nakład i jego znaczenie.

(¹) Dz.U. C 307 z 13.11.1993, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2006 r. — Equant Belgium przeciwko Komisji

(Sprawa T-9/06)

(2006/C 48/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Equant Belgium SA (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: T. Müller-Ibold, T. Graf, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- (i) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie zawieszenia podpisania zamówienia wskazanego w poprzedniej decyzji Komisji z dnia 3 listopada 2005 r. dotyczącej udzielenia zamówienia zgodnie z postępowaniem w przedmiocie udzielenia następującego zamówienia publicznego: „przetarg ograniczony nr ENTR/04/011 — Część 1 Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA)”;
- (ii) decyzji Komisji z dnia 27 grudnia 2005 r. w sprawie odrzucenia oferty złożonej przez Equant/HP w ramach przetargu ograniczonego nr ENTR/04/011 — Część 1 „Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA) oraz milczącego cofnięcia swojej decyzji z dnia 3 listopada 2005 r. na korzyść Equant/HP”;
- (iii) decyzji Komisji, zakomunikowanej stronie skarżącej tym samym pismem z dnia 27 grudnia 2005 r., w sprawie wyboru innego oferenta w celu udzielenia zamówienia w ramach postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego nr ENTR/04/011 — Część 1 „Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA)”;

- zarządzenie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne w tych okolicznościach, a każdym razie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarżąca twierdzi również, że Komisja opierając się na niewłaściwej wykładni jej specyfikacji przetargu naruszyła zasadę transparentności oraz nie żądając wyjaśnień lub zaniechując podjęcia mniej radykalnych środków naruszyła rozporządzenie nr 2342/2002, jak również zasady równości, proporcjonalności i dobrej administracji. Strona skarżąca wreszcie twierdzi, że Komisja naruszyła również zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz prawa obrony i obowiązek uzasadnienia swoich decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wraz z inną spółką złożyła do Komisji ofertę w ramach postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego w związku z ogłoszeniem o zamówieniu Komisji nr 2004/S 137-116821 „Część 1 Usługi telematyczne o wysokim stopniu zabezpieczenia między administracjami (s-TESTA)”. Pismem z dnia 3 listopada 2005 Komisja poinformowała stronę skarżącą, że jej oferta została wybrana w celu udzielenia zamówienia. Pismem z dnia 6 grudnia 2005 r. Komisja poinformowała stronę skarżącą, że podjęła decyzję o zawieszeniu podpisania zamówienia ze względu na dodatkową analizę ofert. Pismem z dnia 27 grudnia 2005 r. Komisja poinformowała stronę skarżącą, że zdecydowała odrzucić jej wspólną ofertę, gdyż nie spełniała ona wymogów specyfikacji przetargu i udzielić zamówienia innemu oferentowi.

Strona skarżąca na uzasadnienie swojego żądania stwierdzenia nieważności ww. decyzji wpierv podważa szczegółowo stwierdzenia Komisji, zgodnie z którymi pewne części jej oferty, tj. zrezygnowanie przez nią z opłat instalacyjnych w okresie pierwszych dwóch lat, włączenie w kalkulację cen pięcioletniego okresu, w trakcie którego przyznany został rabat oraz rabat ilościowy na opłaty miesięczne na punkty dostępu, są niezgodne z wymogami specyfikacji przetargu. Zdaniem strony skarżącej Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie stwierdzając rzekomą niezgodność i zaskarżone decyzje są niezgodne z prawem.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 grudnia 2005 r. — Raymond Claudel przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-338/05) ⁽¹⁾

(2006/C 48/82)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 stycznia 2006 r. — GHK Consulting przeciwko Komisji

(Sprawa T-383/05 R)

(2006/C 48/83)

Język postępowania: francuski

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.